

Projektový Londýn 2015

Reportáž

LONDÝN

Když jsme se na konci minulého školního roku dozvěděli, že bude EU rozdávat školám peníze na pobyty v Londýně, ani jsme se neopovážovali doufat. Teď, v první říjnové pondělí, se ale desítky vyvolených a dvě kantorky skutečně nachází před londýnským nádražím Woolwich Arsenal, kde v napětí očekáváme své budoucí rodiny. Britská metropole se zjevně rozhodla nezklamat naše očekávání, proto nás vítá nepřijemným deštěm, a díky značně zmateným instrukcím, kdo bude vlastně kde bydlet, se do svých nových domovů dostáváme prochladlí, zmoklí a unavení. Čeká na nás však večere a postel, budiž nám tedy alespoň to útěchou.

Ráno se probouzíme do dalšího chmurného dne. Scházíme se na stanici metra a vyměňujeme si počáteční dojmy – moc jídla, málo jídla, moc ostré jídlo, složitá sprcha, postel ohrožující náš pedagogický doprovod na životě. Čas nás však tlačí – škola volá. Moderní budova impozantní velikosti, která je sídlem školy Twin group, bude naším domovem pro další tři dopoledne, kde bude postaráno o náš intelektuální růst. Hned z rána jsme testováni – gramaticky, písemně a ústně. U srdce nás zahřálo, že jsme jedna z nejlepších skupin, ale vůbec nás nešetří a začíná nám intenzivní výuka. Po poledni obědváme, pro našince neobvykle – sendvič a chipsy – o půl třetí máme za sebou dnešní dávku vzdělávání. Jazyková část splněna, teď ta poznávací. Procházkou se dostáváme do Camden Town, které nás všechny ohromuje svou energií a rozmanitostí. Obchody plné suvenýrů, originálních oděvů, ulice plná roztočivých lidí a odevšad se ozývá hudba. Pak jdeme obhlédnout SOHO, ve kterém nás zítra čeká kulturní vložka. Den se mezitím již chýlí ke konci, takže se musíme vrátit a nabrat síly.

Středa slibuje nabitý program. Musíme si přivstat, abychom se patřičně ustrojili a nedělali ostudu, vždyť večer vyrážíme za kulturou. Před tím nás však čeká vyučování a následně návštěva Britského muzea. V jeho nádherné, a hlavně obrovské budově se všichni brzy rozcházíme za tím, co je našim srdcím nejbližší – antické Řecko, Egypt, středověké dějiny nebo třeba exotičtější Čína nebo Japonsko. Zdaleka však není čas na vše, protože v šest již musíme jít vyzvednout lístky na muzikál Les Misérables. Konečně se usazujeme v nejhornějších řadách Queen's Theatre. Představení bylo naprosto excelentní – scéna, herecké výkony, zpěv, to vše v nás všech zanechalo velmi hluboký dojem, jak si tedy alespoň dovoluji usuzovat z reakcí svých spolužáků. Romantický večer korunuje procházka po nočním Londýně.

Ve čtvrtek úspěšně ukončujeme školní docházku, dostáváme certifikáty a odpoledne nás čeká seznámení s naším nejbližším okolím – Greenwich, v jehož oblasti jsme ubytováni. Cesta nás vede okolo Cutty Sark, viktoriánské lodi, která zásobovala Británii z kolonií, Queen's House, vystupujeme si i ke Královské observatoři, odkud krásně vidíme panorama Londýna, a Národní muzeum námořnictví, a ačkoliv uniforma admirála Nelsona je zrovna mimo provoz, můžeme se podívat alespoň na jeho spodky a punčochy. Protože se počasí konečně umoudřilo, vytahujeme fotoaparáty a nastupujeme na loď, která nás po Temži proveze městem a poskytne nám množství materiálu ke zdokumentování. Je už večer, takže je dost chladno a fouká, to nám ale nebere nic z nadšení, se kterým si prohlížíme

Střep, Okurku, Struhadlo na sýr, Tower nebo Westminster, které po cestě míváme. Bezpečně kotvíme v přístavu a naše unavené nohy nás nesou směrem k našim dočasným domovům.

Pátek patří výhradně památkám, a to rovnou těm nejznámějším. Ráno vstupujeme do Westminsterského opatství, kde na nás čekají hrobky britských panovníků, mnohých politiků, spisovatelů nebo vědců. Po obědě v St. James Park se přesouváme na atrakci novější – London Eye. Výhled je tak krásný, že díky němu i zapomínáme na těch 135 metrů, které nás nahoře dělí od země. Posledním společným cílem je katedrála svatého Pavla. Dech beroucí architektura, sochy, malby a vitráže a náš dojem je ještě umocněn zvukem varhan, který se prostorem rozléhá. Konečnou zastávkou je Oxford Street, proslulá svými mnohými obchody, na kterou se někteří těší již od začátku týdne. Ti, kteří se těší na návštěvu Baker Street, která je poblíž, zjistí jedno – Baker Street je velmi, opravdu velmi dlouhá. Nakonec se však spokojení, unavení a ověšení taškami scházíme a odebíráme se ulehnout k poslední noci v Londýně.

V sobotu se ve zmatku značně menším než při příjezdu dopravujeme na letiště, kde v rychlosti dokupujeme poslední dárky a suvenýry. S pesimismem sobě vlastním předvídáme pád letadla, ale jediná katastrofa, která nás ten den čeká, je značně nízká teplota v naší domovině. Někteří jsou vyzvednuti hned na letišti, ale po útrapách cesty se i posledních sedm statečných setkává na olomouckém nádraží šťastně se svými rodinami.

Michaela Květoňová